

предъ себе си, каквото що праватъ лицемѣри те въ скѣрве те и по оулицы те, за да се гвѣатъ на челоуѣцъ те: истина ви дѣмамъ, защѣ прїиматъ мѣзда та си.

3 И тѣ когѣто прѣвишъ милостына, да не знае лѣба та ти рѣка, що прѣви дѣсна та ти,

4 Като да бѣде милостына та ти въ скрѣшно, и Сѣтецъ твоѣ който види въ скрѣшно то, той ще ти воздаде въ гвѣно то.

5 И когѣто се молишъ не бѣди като лицемѣри те, защѣто онѣ шѣчатъ въ скѣрве те, и по пѣтиша та да стоѣтъ да се молатъ, за да се покажатъ на челоуѣцъ те: истина ви дѣмамъ, че прїиматъ заплаѣта та си.

6 И тѣ когѣто се молишъ, влѣзни въ скрѣшна та си одаѣ, и като затворишъ врата та си, помолиса Сѣтецъ твоємѣ, който ѣ въ скрѣшно, и Сѣтецъ твоѣ, който види въ скрѣшно то, ще ти воздаде въ гвѣно то.

7 И когѣто се молите, не дѣмѣйте по многѣ, каквото гвѣзичны те:

8 Защѣто онѣ мѣслатъ, че съ многоглаголаніе то ще да бѣдатъ оуслѣшани. Не оуподоблѣвайте се прочее

нїмѣ: защѣто знае Сѣтецъ вѣшъ що ви трѣкѣва, прѣди исканіе то вѣше.

9 Такѣ прочее да са молите вѣше. Сѣтечѣ нашъ, който си на небеса та, да са свѣти и ме то твоѣ:

10 Да прїиде царство то твоѣ: да бѣде вола та твоѣ, каквото на некѣ то, така и на земаѣ та.

11 Хлѣкатъ нашъ ката днѣвншатъ дѣи ни го днѣсь

12 И прѣсти ни долгове те наши, каквото и нїе ги прощѣваме на наши те дѣлжнцы.

13 И не вѣведи ны въ напѣсть, но изкави ны ѣ лѣкавѣ. Защѣто твоѣ ѣ царство то, и сила та, и слава та во вѣки, аминѣ.

14 Защѣто ако вѣше прощѣвате на челоуѣцъ те согрѣшенїѣ та и мѣ, ще да прѣсти и вѣмъ Сѣтецъ вѣшъ некѣснѣи.

15 Ако ли вѣше не прощѣвате на челоуѣцъ те согрѣшенїѣ та тѣхнѣ, нїто Сѣтецъ вѣшъ ще да прѣсти вѣмъ согрѣшенїѣ та вѣши.

16 И когѣто пѣстите, не бѣдѣте оухїлнѣ като лице мѣрцъ те, защѣто потѣмнѣватъ лица та си, за да се покажатъ на челоуѣцъ те че пѣстатъ. истина ви дѣмамъ, защѣ воспрїиматъ мѣзда та си.